

مطالعات میدانی ارزیابی توانمندی‌های ابنیه شهر تهران به منظور توسعه فضای سبز غیرهمسطح

دکتر محسن کافی

ناظر ارشد پروژه به نمایندگی از طرف سازمان زیباسازی شهرداری تهران

توسعه روزافزون زندگی‌های شهرنشینی و به دنبال آن افزایش ارزش هر واحد سطح زمین در محیط‌های شهری به ویژه شهر تهران توسعه فضای سبز را در سطوح افقی موجود محدود ساخته با توجه به رشد رو به تزاید جمعیت ساکن شهر تهران مشکل کاهش سرانه فضای سبز را به عنوان یکی از معضلات برنامه‌ریزی کلان شهر تهران مطرح می‌نماید. بنابراین لازم است تا با مطالعه توانمندی‌های موجود شهر، تمامی راهکارهای ممکن توسعه فضای سبز از دیدگاه عملی مورد بررسی کارشناسی قرار گیرد. به همین منظور طی سالهای ۷۹-۱۳۷۸ ابنیه شهری شهر تهران در ۵ منطقه جغرافیایی اصلی وزیر منطقه‌های آن با دارا بودن صفاتی نظیر، بدنه خیابانهایی که ساختمانهای آن دارای تنوع در مصالح، شکل، ارتفاع و سبک هستند، خیابانهای با کاربری غالب اداری - فرهنگی و با حجم تردد قابل توجه، خیابانهای با کاربری تجاری که به عنوان قلب مناطق مورد بررسی مطرح بودند و همچنین خیابانهایی که قبلاً در مطالعات ساماندهی شهر تهران مورد مطالعه قرار گرفته بودند مثل خیابان لاله زار و میدان انقلاب مورد ارزیابی قرار گرفتند. در نهایت بر اساس کلیه عوامل مؤثر بر توسعه فضای سبز هفت تیپ ابنیه شهری به منظور توسعه فضای سبز غیرهمسطح به شرح زیر شناسایی گردید:

۱- بدنه پنجره‌دار صاف بدون لبه کمتر از ۲۰ سانتی‌متر

۲- بدنه پنجره‌دار با لبه پایینی بیشتر از ۲۵ سانتیمتر

۳- بدنه صاف بدون پنجره

۴- حفره، عقب‌نشینی و اختلاف ارتفاع در نما

۵- دیوار محوطه باندره محافظ

۶- بالکن کم عمق تورفته یا بیرون آمده

۷- بالکن عمیق تورفته یا بیرون آمده

نتایج حاصل از این بخش از تحقیق زمینه برنامه‌ریزی ساخت گلجای و نهاده‌های گیاهی مناسب را ایجاد نمود.